

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: حمید بهشتی
۲۴ می ۲۰۲۱

بیانیه تحلیلی نهضت آزادی ایران

محکومیت کشتار اندوهبار دختران افغان

۲۲ ماه مه ۲۰۲۱

<https://bit.ly/3wnctBi>

بسمه تعالی

و آنگاه که از دختر بچه زنده به گور شده می‌پرسند: به کدام گناه کشته شده است؟
(سوره تکویر، آیات ۸ و ۹)*

بر کشتار بیرحمانه دختران دانش آموز افغان در کابل، که در تضاد آشکار با معیارهای اخلاقی و انسانی (چه دینی و چه عرفی) رخ داد، نامی جز جنایت علیه بشریت و مخالفت متعصبانه با تحصیل دختران نمی‌توان نهاد. آیات بالا اشاره به دوران قیامت دارد ولی اگر امکان داشت که در همین جهان از ارواح دختر بچگان پرپر شده در جنایت اخیر پرسید که به کدام گناه کشته شدند، پاسخشان چنین می‌بود که نه تنها گناهی نداشته‌اند بلکه بنابر آموزه‌های قرآن و به پیروی از فرمان پیامبر گرامی اسلام، که طلب علم (جست و جوی دانش و آگاهی) را بر هر مرد و زن مسلمان واجب شمرده بود، به تکلیف دینی‌شان عمل کرده‌اند.

در سوی دیگر، عاملان این جنایت، گناه نابخشودنی دختران افغان را تلاش آنان برای کسب دانش و آگاهی معرفی می‌کنند.

با آن که گروه‌های طالبان و داعش مسؤولیت جنایت یاد شده را نپذیرفته‌اند، از آنجا که بنیادگرایان و سلفی‌ها (القاعده، طالبان، داعش، بوکوحرام و ...)، که با برداشت‌های نادرست و غیر عقلانی از آیات قرآن کریم، زن را موجودی پست و نیازمند تسلط و کنترل مرد می‌دانند و خود را مکلف به اجرای احکام اسلامی (به باور خودشان)، حتی با به کار بردن خشونت و اجبار، می‌بینند می‌توان انکار آنان از دست داشتن در این فاجعه را یک ترفند سیاسی دانست و از انگیزه‌های آمران و عاملان آن، یعنی استفاده از روش‌های شدت خشن برای دامن زدن به تشنج و دستیابی به جایگاه محکم‌تری در هرگونه مذاکره و بده بستان و به چنگ آوردن سهم بیشتری از قدرت در نظام سیاسی آینده افغانستان چشم پوشی نکرد.

نهضت آزادی ایران ضمن محکوم کردن شدید کشتار اندوهبار دختران بیگناه افغان و ابراز همدردی با ملت و دولت افغانستان، مقصر دانستن عوامل مستقیم این جنایت را به تنهایی کافی ندانسته، بر ضرورت ریشه‌یابی و تحلیل علل و عوامل تاریخی و سیاسی این گونه رخدادها و تلاش برای جلوگیری از تکرار آنها تأکید می‌ورزد.

با نگاهی به گذشته و شرایط حاکم بر افغانستان پس از تسلط "کمونیست"های مورد پشتیبانی ارتش سرخ روسیه شوروی بر آن کشور، در می‌یابیم که در آن دوران احزاب یا گروه‌های موسوم به مجاهدین (متشکل از ۷ گروه مورد پشتیبانی پاکستان و ۸ گروه مورد حمایت ایران) برای سقوط دولت حاکم و بیرون راندن نظامیان روسی از افغانستان مبارزه می‌کردند که با توجه به رویارویی دولت امریکا با اتحاد جماهیر شوروی، مورد حمایت کلی امریکا بودند ولی به علت ناهماهنگی و حتی رقابت و بعضاً تضاد میان نیروهای مجاهد، فداکاری‌های جانانه آنان نتیجه مطلوب نمی‌داد و کار به جایی کشید که شادروان مهندس بازرگان در نامه دلسوزانه‌ای به رهبران جهادی، آنان را به کنار گذاشتن اختلافات درونی و ایجاد وحدت در فکر و عمل دعوت کرد و از آنان خواست که حتی با قرعه‌کشی، در صورت لزوم، یک فرماندهی واحد به وجود آورند. شوربختانه، این گونه توصیه‌های خیرخواهانه به گوش جان شنیده نشد و حتی احمد شاه مسعود "قهرمان ملی"، که توانمندی و شایستگی هماهنگ کردن گروه‌های مجاهد را داشت، به دست کسانی که اتحاد و هماهنگی نیروهای در صحنه را به زیان خویش می‌پنداشتند به شهادت رسید.

در نتیجه ضعف ناشی از اختلافات یاد شده در رویارویی با دولت دست نشانده روس‌ها، گروه طالبان با پشتیبانی دولت امریکا و متحدان آن (از جمله دولت پاکستان) توانست به تدریج مجاهدان را کنار زده، به قدرت اصلی در میدان نبرد تبدیل شود و سرانجام بر سراسر کشور تسلط یابد و نظامی سرکوبگر و آزادی‌کش (به ویژه در ارتباط با زنان) پدید آورد، به گونه‌ای که حتی پس از تغییر نظام سیاسی در افغانستان، همچنان کنترل بخش‌هایی از آن کشور را در دست داشته باشد.

بدین ترتیب، نباید از اشتباهات نیروهای جهادی افغان چشم پوشی کرد و از پیامدهای ناگوار آن برای عدم تکرار اشتباهات عبرت نگرفت.

از سوی دیگر، دولت امریکا؛ که در قدرت گرفتن طالبان و آشوب‌ها و فجایع ناشی از حکمرانی آنان نقش کلیدی داشته است، در دوران ریاست جمهوری دونالد ترامپ، با دور زدن دولت قانونی افغانستان و با هدف سرعت بخشیدن به خروج سربازان امریکایی از آن سرزمین، مستقیماً با نمایندگان طالبان به مذاکره نشست و بدون جلب نظر و رضایت دولت و مردم صلح‌خواه افغانستان و بدون گرفتن تضمین معتبر از طالبان برای توقف کشتارها و ستمگری‌های آن

گروه، توافقنامه‌ای را امضاء کرد که آزاد کردن هزاران زندانی طالب، که دستشان به خون مسئولان حکومت و مردم عادی افغانستان آلوده بود، یکی از بندهای آن را تشکیل می‌داد.

نهضت آزادی ایران باور دارد از آنجائی که مشابه رویداد فاجعه بار بالا پیشتر نیز بارها در افغانستان، عراق، سوریه، نیجریه و ... رخ داده است و در صورت برطرف نشدن علل و عوامل وقوع آنها، در آینده نیز تکرار خواهد شد، لازم است که پویش‌ها و پیکارهای هماهنگ و اثربخش جهانی در دو راستای زیر ایجاد شود و فعالانه عمل کند.

۱- به لحاظ نظری، آگاهی بخشی و مبارزه همه جانبه فرهنگی با هر گونه اندیشه انحرافی و افراطی دینی

۲- در سپهر سیاسی، فشار آوردن دولت‌ها، ملت‌ها و سازمان‌های بین‌المللی بر گروه طالبان و گروه‌های مشابه برای دست کشیدن از خشونت و جنگ افروزی و تن دادن به مشارکت مسالمت آمیز و خردورانه در فعالیت‌ها و ساختارهای سیاسی، در چارچوب قوانین اساسی مترقی و وحدت آفرین.

نهضت آزادی ایران

اول خرداد [جوزا] ۱۴۰۰

- * وَ إِذَا الْمَوْؤَدَةُ سُئِلَتْ ۸ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ۹